

Joachim Otto

In Splendorem Illustris Gymnasii, Quod Est Güstroviae, Renovatum A. M.DCCVII.

Güstroviae: Typis Johannis Lembkii, [1707?]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1830481681>

Druck Freier Zugang

4°

Reisevortrag des Dampfes zu
Gießen.

3. Carminer v. J. 1707.

alt. Reparatur des Dampfes.

Mkl h

1227

M. H. h.
1227

IN
SPLENDOREM
ILLUSTRIS GYMNASII,
QUOD EST GÜSTROVIÆ,
RENOVATUM
A. M. DCC VII.

GÜSTROVIÆ.
 Typis JOHANNIS LEMBKEII, SERENISS. PRINC. Typogr.
 MENSE OCTOBRI D. XXX

IMMANUEL!
Habes jam Scholam, GÜSTROVIA, suo splendore verè illustrem,
voluntate tam benefica & munificentissima,
SERENISSIMI atqve Potentissimi PRINCIPIS ac DOMINI
DOMINI
FRIDERICI VVILHELMI
DUCIS PER TERRAS MECKLENBURGICAS
REGENTIS

DOMINI NOSTRI LONGE CLEMENTISSIMI,
Indicium *Boni Principis & Sapientis* eò illustrius,
quo magis curam respicit animorum, quibus DEUS homines præ brutis
gaudere voluit,
majori utique gloria, quàm quæ placet hodiernis empæctis & Indifferentistis,
qui sicut religionem sibi cupiunt simplicem i.e. nullam, ita hominem etiam
amant simplicem,
ejusque sapientiæ negligentem, quæ ex Scholis fluit, h.e. ex Scripturæ saniori sensu
& necessaria rationis conclusione,
* indeque Scholas ipsas aut fugiunt aut rident tq. à *Caino* ejusque posteris inven-
tas, non ab Adamo.
Scholæ scil. ingeniorum sunt,
in quibus DEUS sibi interum fingit homines ad aliquam bonitatem,
eò magis necessariæ,
quò major nobis cura incumbit animæ quam corporis,
dum etiam post lapsum nobis iterum destinata est imago DEI, hominique nullus
locus est excusandæ ignorantiae suæ Rom. I. 20.
jacent sine Scholis & informatione omnia in tenebris magis,
quam aurum in suis terræ recessibus & semen in agro neglecto.
Non enim scientia, non virtus nobiscum nata, sed vis modo concludendi, eaqve
in generalibus principiis,
ut via simul pateat late etiam vagandi per quosvis errores, faciatqve imperitus
intelligendo sine ductore, ut nihil intelligat.
Tot nimirum turbæ cogitationum, tot rerum difficultates, quibus obsitæ,
non ita facile superabiles sunt unius hominis intellectui tam arcte circumscripto.
Quare cœperunt etiam Scholæ cum ipso Adamo,
nec desitura prius, quàm cum ipsa progenie Adami in his terris.
Doctrinâ quippe semper opus est generi humano de DEO ejusque operibus,
difficiliori jam post lapsum, quæ jucunda plane fuisset & naturalis in paradiso.
Aut credamus sine cura fuisse filiorum suorum Adamum,
quò sapientia proficerent, DEIque agnitione, sicque doctrina magis abundarent
etiam post lapsum?
Filios sanè suscepit Adamus non hujus seculi, sed futuræ etiam vitæ in æternum,
ergo informandos sollicitè, ergo adducendos ad DEUM, ea quâ oportet iterum
fidei doctrina,
postquam in gratiam cum DEO iterum rediit Homo in JESU CHRISTO.
Neque tamen Schola hæc Adami velut aliud agendo institui debuit,
sed certas horas eidem destinare oportuit, figuras præscribere literarum, in quibus
continentur varia fidei vitæque præcepta, remque sic omnem ipsis
planius explicare. Quæ

* *Conf. observationes Halenses Tom. I. observ. II. & sequentibus aliis, ubi Scholæ ubiqve
malè audiunt, tanquam à Caino natæ, spretæ scil. Adami simplici sapientia, casta illa
sine furo & Sectis.*

Quæ enim discendi difficultas nos jam exercet, eadem etiam fuit primis Adami filiis, dum eandem plane naturam in omnes transfundit eadem vitæ nostræ origo. Præceptorem ergo Adamus ipse agere debuit, ipseque etiam constituere alios in tanta generis sui multiplicatione, jubente ita & lege naturæ, & fide in

CHRISTUM,

quæ non potest esse sine loquela in alterius salutem, quæritque semper DEI gloriam in multis. 2. Cor. IV. 13.

Inter Israelitas postea ipse DEUS dum disperfit Levitas per omnem terram, Scholas instituit cum lautissima vivendi ratione & prærogativa quadam honoris, ut ubique essent, qui informarent juventutem & populum.

Neque enim otiosos fuisse credamus Levitas extra tabernaculum aut templum, sed sicut erant DEO consecrati, populum etiam debebant præ aliis reducere ad DEUM, Deut. XXXIII. 9. sq.

eumque a primis annis instituere, sicque puritatem doctrinæ cœlestis conservare, vacantes nimirum ideo ab aliis oneribus, ut eò magis vacarent lectioni & meditationibus sacris.

Certis itaque locis conventuum opus erat, certis horis & certo docendi ordine, ne in vagum dicta videatur doctrina fidei & sapientiæ, ipsisque artibus mechanicis vilior,

quæ in suis sedibus, suisque præceptis cum mora quadam addiscendæ.

Communis eaque publica & maxima *Schola* erat ipsum templum hierosolymitanum, non sacrificiis, non precibus tantum sacrum, sed informationi quoque publicæ, quæ fiebat etiam per vices interrogantium & respondentium Luc. II. 46. sq. quò nimirum constaret omnibus *Scholas* placere DEO, easque etiam in certis suis sedibus esse necessarias.

Probavit has sapientiæ sedes ipse CHRISTUS, & synagogas visitans & in ipsis docens, ubique cum mora aliqua intra certas quietis horas, ut foret attentio major & res videretur semper seriò agi.

En! divinam Scholarum originem, eo magis jam scitu necessariam, quò magis contemptui sunt Scholæ mundo, sicut terra pedibus calcatur, quæ tamen nos alit & sustentat.

Ideò nimirum verbum DEI nobis revelatum scriptumque est, ut mysteria, quæ sunt infinitæ sapientiæ, legamus, intelligamus & memoria teneamus,

proficientes semper magis in agnitione *Domini Nostri & Salvatoris JESU CHRISTI* 2. Petr. III. 18.

Ergo Scholis opus est, in quibus linguæ discantur, explicenturque pariter & vindicentur quæ sunt christianæ fidei mysteria.

Aut interlaborandum & ambulandum credamus legi posse Evangelia & Epistolas? Ast quæ cura hæc sapientiæ & fidei divinæ? contra Johan. V. 39.

En! Scholas verè Divinas à doctrina fidei planè non separabiles, eoque potiores, quò magis lucem publicam aspiciunt, majoremque habent certitudinem veritatis

cum promptitudine aliter sentientes quoscunque refellendi Tit. I. 9.

Felicem Rempublicam & Ecclesiam! quæ suis *Scholis* superbire potest contra mundi contemptum, etiam in externo splendore,

sicut gloriæ quondam fuere judæis & tabernaculum *Mosis* & templum *Salomonis*, ad omnem splendorem traducta,

in testimonium scil. pacis publicæ & insignis curæ, qua fovere & prosequi oportet fidem DEI, cum exornarentur ita.

Itaque restituit SERENISSIMUS NOSTER suo splendori Scholam hanc suam, pari æmulatione virtutis & gloriæ,

quâ erexit eandem ULRICUS, *Nestor ille Germania,*

& amplificavit inque *Gymnasis* formam transposuit quàm liberalissime

GUSTA-

GUSTAVUS ADOLPHUS, Salomō ille sapientissimus,
PRINCIPIES sane Magni & incomparabiles,
in eo feliciores,
quod Successorem nacti sunt Magnum Nostrum **FRIDERICUM WILHELMUM**,
qui ornatum adderet huic ipsorum Scholæ majorem,
Principumque gloriam ad feram etiam in hoc laudis genere posteritatem transferret.
Cuncta verò hæc fieri voluit **SERENISSIMUS** per Ministrum suum,
Virum laude nostra majorem, *Dn. GUSTAVUM THIELE*,
Oeconomum Ecclesiæ Cathedralis Reique Scholasticæ sua fide, bonitate & cura
salutis publicæ plane incomparabilem, cui æternum benè sit!
Tuum jam est, *Güstrovia*, agnoscere & collaudare Tantam Dei in Te bonitatem,
tamque benignam & sapientem curam Ecclesiæ & Rei literariæ
in **PRINCIPE NOSTRO SERENISSIMO** vere etiam sic *Magno*.
Surgent hunc in finem crastina luce ex cœtu nostro
inverso inter se ordine dicturi

HENRICUS CHRISTOPHORUS KNEGENDORFF, *Güstrov.*
tanquam prologus, qui DEO gratias aget & **PRINCIPI** pro tam splendide
renovata Schola, reliquis aditum simul patefacturus:

HELMUTH JOACHIMUS à PLESSEN, *Eques Mecklenb.*

de Summa Scholarum publicarum necessitate:

AXEL ALBERTUS à MOLZAHN, *Eques Pomer.*

de dubiis, qua contra Scholas earumque splendorem mundus profert:
qua accurate & eleganter diluet

HENRICUS WULFFLEFF, *Brand. Mecklenb.*

Remque omnem approbabit suo quasi epiphonemate

ANDREAS FRANCISCUS THIELE, *Güstrov.*

DAVID RICHTER, *Güstrov.*

de necessaria vitæ renovatione, qua semper in Scholis urgetur:

JOHANNES WILHELMUS RHEFELDT, *Berlin-March.*

de iis, quæ in usum juventutis sunt convertenda ex omni splendore isto,

cum gratiarum actione erga omnes & votis in salutem **SERENISSIMI**.

Si jam est Tibi, *Güstrovia*, fides in **CHRISTUM** cara,

si cura salutis in posteris, si spes meliorum temporum,

quæ statim Schola hæc dedit fundata sub **ULRICO** & aucta sub **GUSTAVO**

ADOLPHO,

dabit etiam sub Nostro **FRIDERICO WILHELMO** jam ornata,

si, inquam, Tibi est, *Güstrovia*, bona mens & bonus animus in rem Divinam

& literariam,

dabis nunc quoque meis precibus locum, ut liceat Tuos, quos adhuc habes,

Dnn. Patronos, Fautores atque Amicos bonarum literarum,

cras d. XXXI. ante meridiem Hora VIII.

in *Auditorio Majori* frequenti numero spectare tq. *Auditores* longè benignissimos.

Rogat idem submissè & expectat inter preces fidei, quibus **DEUS** velit

Scholam hanc conservare in omni veritate usque ad finem mundi, & **PRINCIPEM**

Nostrum tam Bonum & Munificum recreare quacunqve animæ svavitate,

simulqve *Superintendentem* Nostrum & in sacro Senatu *Consiliarium* longè gravissimum,

quem hodie divina voluntate, ea qua fas est solemnitate, accepimus,

Dn. JOACHIMUM SCHRÖDERUM,

Virum sane optimum, inter tot labores & conciones

in aula **PRINCIPUM** aliisque templis usque ad gravem

senectutem tam egregie de Ecclesia **CHRISTI** meritum,

diu confirmare, suaqve gratia ampliorem reddere, quò vires etiam respondeant

tam promptæ benefaciendi voluntati in **VIRO** tam Venerabili,

JOACHIM OTTO, *Rect. Gymnas.*

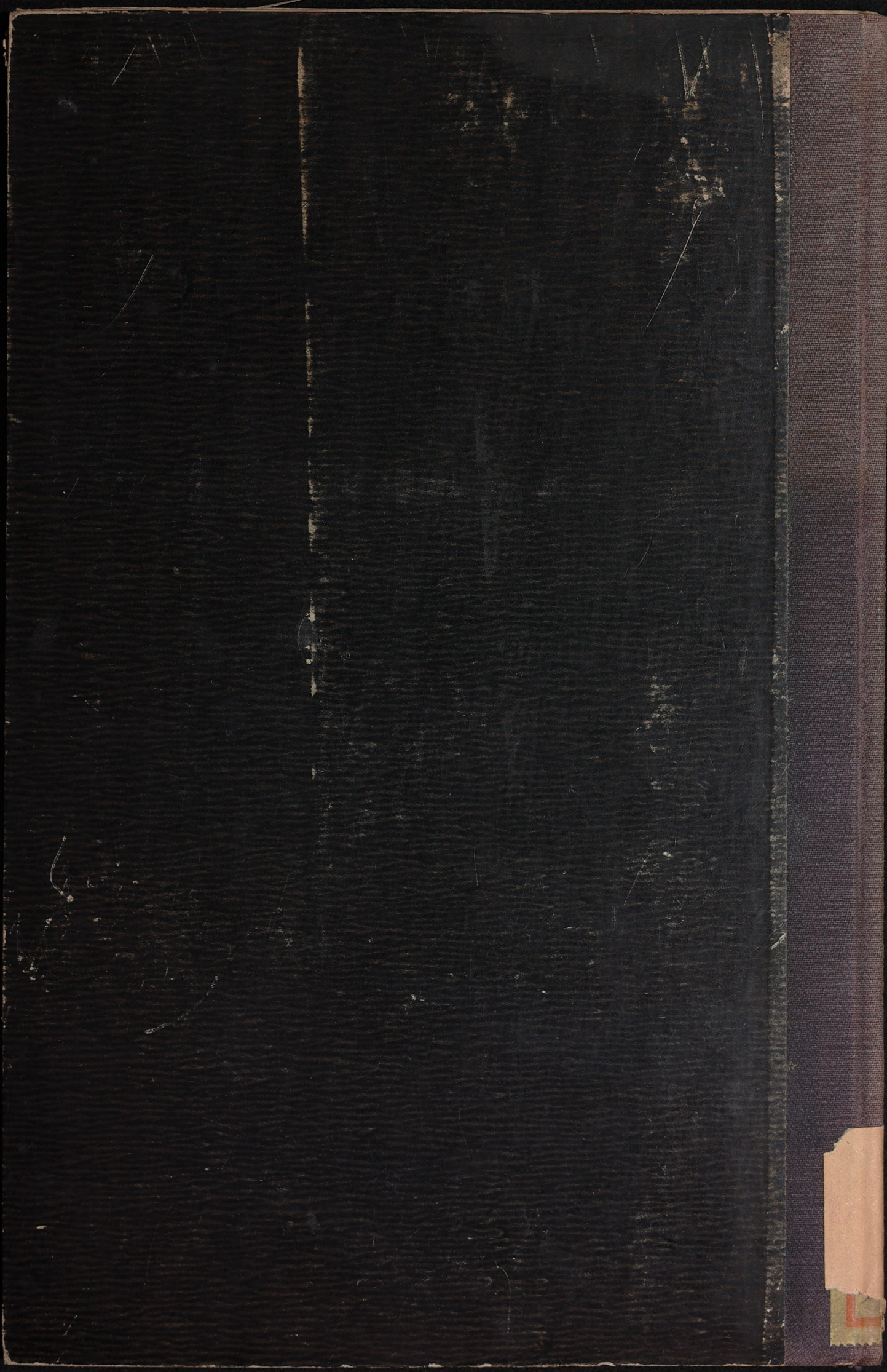
5

LBMV Schwerin
002 505 525

33

e enim discendi difficultas nos jam exercet, eadem etiam fuit primis Adami filiis,
um eandem plane naturam in omnes transfundit eadem vitæ nostræ origo.
ceptorem ergo Adamus ipse agere debuit, ipseque etiam constituere alios
in tanta generis sui multiplicatione, iubente ita & lege naturæ, & fide in
CHRISTUM,

quæ non potest esse sine loquela in alterius salutem, quæritque semper DEI
gloriam in multis. 2. Cor. IV. 13.

Inter Israelitas postea ipse DEUS dum disperfit Levitas per omnem terram,
illas instituit cum lautissima vivendi ratione & prærogativa quadam honoris,
ut ubique essent, qui informarent juventutem & populum.

que enim otiosos fuisse credamus Levitas extra tabernaculum aut templum,
sed sicut erant DEO consecrati, populum etiam debebant præ aliis redu-
cere ad DEUM, Deut. XXXIII. 9. sq.

que a primis annis instituere, sicque puritatem doctrinæ cœlestis conservare,
vacantes nimirum ideo ab aliis oneribus,
ut eo magis vacarent lectioni & meditationibus sacris.

locis conventuum opus erat, certis horis & certo docendi ordine,
in dicta videatur doctrina fidei & sapientiæ, ipsisque artibus
mechanicis vilior,

sedibus, suisque præceptis cum mora quadam addiscendæ.

e publica & maxima *Schola* erat ipsum templum hierosolymitanum,
non precibus tantum sacrum, sed informationi quoque publicæ,
tam per vices interrogantium & respondentium Luc. II. 46. sq.

constaret omnibus *Scholas* placere DEO, easque etiam in certis suis
sedibus esse necessarias.

entiæ sedes ipse CHRISTUS, & synagogas visitans & in ipsis docens,
mora aliqua intra certas quietis horas, ut foret attentio major
& res videretur semper seriò agi.

tam Scholarum originem, eo magis jam scitu necessariam,
mtui sunt Scholæ mundo, sicut terra pedibus calcatur, quæ tamen
nos alit & sustentat.

mirum verbum DEI nobis revelatum scriptumque est,
iæ sunt infinitæ sapientiæ, legamus, intelligamus & memoria
teneamus,

per magis in agnitione *Domini Nostri & Salvatoris JESU CHRISTI*
2. Petr. III. 18.

is est, in quibus linguæ discantur, explicenturque pariter & vin-
dicentur quæ sunt christianæ fidei mysteria.

dum & ambulandum credamus legi posse Evangelia & Epistolas?
ira hæc sapientiæ & fidei divinæ? contra Johan. V. 39.

olas verè Divinas à doctrina fidei planè non separabiles,
quò magis lucem publicam aspiciunt, majoremque habent certi-
tudinem veritatis

omitudine aliter sentientes quoscunque refellendi Tit. I. 9.

empubicam & Ecclesiam! quæ suis *Scholis* superbire potest
tra mundi contemptum, etiam in externo splendore,

ondam fuere judæis & tabernaculum *Mosis* & templum *Salomonis*,
ad omnem splendorem traducta,

il. pacis publicæ & insignis curæ, qua fovere & profequi oportet
fidem DEI, cum exornarentur ita.

SERENISSIMUS NOSTER suo splendori Scholam hanc suam,
pari æmulatione virtutis & gloriæ,

à erexit eandem ULRICUS, *Nestor ille Germaniæ*,

avit inque *Gymnasis* formam transposuit quàm liberalissime

GUSTA-

